

erysipelata restinguit. Stomachicis quoque ex aqua bibendus datur.

De Helxine. CAP. XXXIX.

HELXINE [cognomento cissampelos] foliis est hederæ, at minoribus: ramulis verò longis, quibus circumplectitur quodcunque contigerit adminiculum. Nascitur in sepibus, vinetis ac segetibus. Potus foliorum succus, aluum soluendi vim habet.

De Elatine. CAP. XL.

ELATINE folia habet helxinæ, at minorum rotundioraque, pilosa: ramos tenues, dodrantales, quinos senosve, à radice statim foliis refertos gustu acerbis. Nascitur in segetibus & cultis. Folia cum polenta imposita, inflammatis fluxionéque infestatis oculis auxiliantur. Cocta verò herba, sorbitionis vsu dysenteriam sistit.

De Eupatorio. CAP. XLI.

EVPATORIUM herba est è cremiorum genere, vnicum proferens thyrsus, cumque tenuem, lignosum, rectum, nigrum, hirsutum, cubitalem aut etiam altiore, foliis per intervalla quinquepartitò ut plurimum aut etiam amplius diuisis, quinquefolij aut cannabis potius similibus, nigricantibus & ipsis ac per ambitum ferræ modo incisis. Semen à medio statim caule adnascitur subhirsutum, ac ita deorsum inclinatum,
vt

vt etiam ficcatum vestibus inhærescat. Trita huius folia & cum veteri suillo adipe imposita, cicatricem agrè trahentibus vlceribus medentur. Tum semen tum & herba potu ex vino, dysentericis, hepaticis & à serpentibus demorsis auxiliantur. Cæterùm hanc nonnulli errore ducti argemonem appellarunt, cùm tamen longè alia sit, vti demonstrauimus.

De Quinquefolio. CAP. XLII.

QUINQUEFOLIUM ramulos fert festucarum similitudine, tenues, dodrantes, in quibus semen: folia mentæ, quina singulis pediculis, rarò plura, in ambitu serrata: florem ex candido pallescentem, auriamulum. Nascitur in aquosis locis & iuxta riuos. Subrubram verò habet radicem, oblongam, veratro nigro crassior, cuius est multiplex vsus. Ius radice ad tertias decoctæ si ore detineatur, dolores dentium sedat, putrida oris vlcera collutione sistit, arteriæ scabritias gargarizatu emendat: contra alui profluuium & dysenteriam auxiliatur, itémque arthriticis & ischiadicis potum. Trita eadem in aceto cocta & imposita, herpetas cohibet. Strumas, duritias, œdemata, aneurysmata & abscessus discutit. Erysipelatis, digitorum pterygiis, condylomatis pforisque medetur. At teneræ radice succus,

contra iecinoris pulmonisque vitia prædest,
 itémque aduersùm venena. Folia autem
 cum hydromelite aut vino diluto & piperis
 exiguo bibuntur contra febrium circuitus:
 in quartana quidem, quaternùm ramulo-
 rum folia: in tertiana verò, ternùm: in quo-
 tidiana, vnius. Eadem comitialibus tricenis
 diebus pota succurrunt. Celeriter quoque
 regio morbo medetur foliorum succus, tri-
 bus cyathis aliquot diebus epotus. Illa ea-
 dem cum sale ac melle imposita, tam vulne-
 ribus quàm fistulis remedio sunt. Opitula-
 tur & quinquefolium enterocelicis, ac e-
 ruptentem sanguinem sistit tum potu, tum
 etiam illitu. Inciditur & ad expiationes lu-
 strationésque, atque hæmorrhagias.

De Phœnice. CAP. XLIII.

PHŒNICEA herba, quam aliqui rhun,
 alij anchinopa vocant, folia quidem ha-
 bet hordei, at breuiora & angustiora: spi-
 cam verò lolio similem, & ramos circa radi-
 cem senùm digitorum, ac septenas octonás-
 ve spicas. In aruis tectis que recens illitis na-
 scitur. Vim hanc habet in austero vino pota,
 vt alui profluuium, erumpentem ab vtero
 sanguinem, vrinarùmque largiorem fluxum
 sistat. Tradunt & nonnulli in puniceo velle-
 re amuleti instar ad alligatam, sanguinem
 suppressere.

De

De Idea radice. CAP. XLIIII.

DAEEAE radices folia, oxymyrinen referunt: iuxta ipsa verò exigui sunt veluti pampini seu capreoli, ex quibus etiam flos erumpit. Radix præclare astringit, iis iccirco conueniens, quibus adstrictione opus est. Bibitur & aduersus alui profluvia fluorémque muliebrem, & omnem sanguinis eruptionem sistit.

De Rhodia radice. CAP. XLV.

RHODIA radix in Macedonia gignitur, costo similis, at leuior & inæqualis: quæ dum conteritur, rosarum odorem spirat. Caput dolentibus utilis est, si cum pauco rosaceo trita capiti imponatur, aut madefacta fronti ac temporibus adhibeatur.

De Equiseto. CAP. XLVI.

EQUISETUM in riguis & serobibus nascitur. Cauliculos edit inanes, rubescentes, subasperos, solidos, geniculis in sese fæctis interseptos: ac circum ipsos folia iuncea, crebra tenuiaque. In sublime autem attollitur, vicinos scandens arborum caudices, ex iisque dependet circumfusum comis multis, nigris, ut est equi cauda: radix lignosa est ac dura. Est verò herba vis adstrictoria: quamobrem ipsius succus fluentem è naribus sanguinem sistit, prædestque dysentericis in vino potus, & vri-

nam ciet. Foliis autem tritis & inspersis vulnera cruenta glutinantur. Radix verò, itémque herba ipsa, tussientibus, orthopnoicis ruptisque succurrunt. Narrantur & folia in aqua bibita, diuisum intestinum, dissectámque vesicam & enterocelen cogere & agglutinare.

De Equiseto altero. CAP. XLVII.

Equisetum alterum caule est recto, æquali, cubito maiore, quodammodo inani, comis per interualla breuioribus, candidioribusque & mollioribus. Id cum aceto subactum, vulneribus etiám remedio est, eadémque qua prius illud facultate pollet.

De Cocco tinctilis. CAP. XLVIII.

COCCVM tinctile, frutex est paruus è cremiorum genere, cui grana ceu lentes adhærent, quæ quidem exempta decerpente reponuntur. Optimum gignitur in Galatia & Armenia, deinde in Asia & Cilicia: locum postremũ obtinet, quod in Hispania prouenit. Vis huic astringere: cuius ratione vulneribus neruisque sauciatis tritum ex aceto conueniēter imponitur. Nascitur porrò Cilicium in quercubus, exilis cochleæ similitudine, quod illius regionis mulieres ore legunt & coccum vocitant.

De

De Tragis. CAP. XLIX.

TRAGIVM in Creta tantum nascitur, lentisco simile foliis semine acramis, singulis tamen minoribus. Liquorem vero profert gummi similem. Folia, semen & lacryma impositione ex vino, spicula omniaque corpori impacta euocant. Pota eadem drachinæ vnus pondere, stranguriæ medentur, calculos vesicæ comminuunt, & menses trahunt. Aiunt & sylvestres capras sagittis ictas huius herbæ pabulo spicula excutere.

De Tragis altero. CAP. L.

Tragium alterum folia scolopendrij habet, & radicem tenuem, candidam, sylvestris raphani similem. Hæc, seu cruda seu cocta comedatur, dysentericis est auxilio. Cæterum folia per autumnum hircini virus odorem emittunt: unde & herba tragij nomen obtinuit. Prouenit in montibus & præcipitiis.

De Trago. CAP. LI.

TRAGVS, quam aliqui Scorpion, alij Tragonon vocant, frutex est pusillus in maritimis maximè nascens, & per terram sparsus, oblongus, at non ita magnus, palmi altitudine, aut paulò amplior: & is quidem sine foliis est: circa ramos autem hærentes habet velut acinos pusillos, rufos, tritici granî magnitudine, summa parte acuminata.

Dd. j.